

[Indenrigsministeren.]

i Løbet af 4 Maaneder. De Medlemmer blandt Forespørgerne, der har siddet i Udvalget, kan efter min Mening simpelt hen ikke være bekendt at stille dette Spørgsmaal. I intet Land er disse Foranstaltninger i deres fulde Udstrækning gennemført, og i de Lande, med hvilke vi i øvrigt kan sammenligne os, er Arbejdet gennemgaaende ikke saa langt fremskredet som her. Det er her i Landet siden Lovens Vedtagelse fremmet i det Omfang, som Mulighederne — alle Forhold taget i Betragtning — har tilladt.

Naar der dernæst spørges af de ærede Forespørgere:

„Ved hvilke Foranstaltninger og inden for hvilken Tidsfrist agter Indenrigsministeren at raade Bod paa de skete Forsømmelser?“

skal jeg dertil svare to Ting.

For det første afviser jeg enhver Paa-stand om, at det civile Luftværn eller Indenrigsministeriet skulde have gjort sig skyldig i Forsømmelser. Jeg tilføjer, at jeg er rede til, hvis Rigsdagen ønsker det, paa anden Maade, i Finansudvalget eller hvor man maatte bestemme det, at afgive yderligere Oplysninger om alle Enkeltheder vedrørende min Administration paa dette Omraade, som det ikke er muligt at give her i en Tale. Jeg maa have Lov til i det hele taget at betegne den Tanke som fuldkommen latterlig, at jeg skulde ville sabotere Udførelsen af en Lov, som jeg selv er kommet og har bedt Rigsdagen vedtage næsten Ord til andet, som den foreligger.

For det andet svarer jeg, at Foranstaltningerne efter denne Lov i den følgende Tid som i Tiden siden Lovens Vedtagelse for 5 Maaneder siden vil blive fremmet i fuld Overensstemmelse med de Forudsætninger, hvorunder Loven i Foraaret blev tiltraadt af Rigsdagens Partier.

Hertil ønsker jeg endnu at tilføje en enkelt Bemærkning, og det er denne, at ligesom det er en Selvfølge, at Regeringen har Pligten til at administrere denne Lovgivning efter dens Ord og Aand og efter dens Forudsætninger, saaledes er det ikke i mindre Grad en Pligt for Regeringen at gøre sit til, at Befolkningen ikke vildledes paa dette Omraade. Det er en Pligt og i særlig Grad en Pligt i urolige Tider over for Befolkningen ikke at skabe ubegrundet Frygt. Det er det, der sker, naar Politikere eller Presse, der hidtil har godkendt den af Sagkundskaben indtagne Stilling i Gasmaskespørgsmaalet, i Tider, hvor Mennesker er lette at opskræmme, rejser en Kampagne for at faa

Befolkningen til at tro, at der er Forsømmelse og Skandale, naar ikke Befolkningen kan forsynes med Gasmasker. Noget saadant er urigtigt, det er skadeligt, og det er ogsaa ganske uværdigt i en saadan Tid.

Men ogsaa paa andre Omraader gælder denne Pligt til ikke at vildlede. Jeg tager saaledes Spørgsmaalet om Beskyttelsesrum. Det er let at iagttage for enhver, der følger disse Ting, at visse Personer og en vis Presse med Forkærlighed taler om, at Spørgsmaalet er her at tilvejebringe bombesikre Rum til Befolkningen. Alle sagkyndige, alle her i Rigsdagen ved, at saaledes ligger det slet ikke. Bombesikre Rum over for Fuldræffere forudsætter Betonlag paa flere Meter. Det, der er Tale om ved Beskyttelsesrum i Kældre for den almindelige Befolkning, er Rum, der eventuelt kan modstaa Husets Nedstyrtning og modstaa mindre Sprængstykker fra Bombenedslag.

Jeg har saamænd i denne Maaned set Eksempler paa, at man i Blade har indrykket Annoncer om Udleje af Lejligheder i Huse, der særlig anbefales, fordi Taget er bombesikkert! Jeg gaar ud fra — og ellers beder jeg ærede Medlemmer sige det —, at Rigsdagen er enig med mig i, at den Art Forfalskning af Kendsgerningerne skal Befolkningen fritages for, og at det er Indenrigsministeriets Pligt i Henhold til den i Loven givne Bemyndigelse at hindre noget saadant.

Der bliver ikke andet for i denne Sag end at hjælpes ad med at behandle disse Ting nøgternt og redeligt, ellers vildledes Befolkningen, og det bliver ogsaa for dyrt for den. Man maa jo ikke glemme, at store økonomiske Interesser er forbundet dermed. Som Vaabenindustrien er interesseret i Vaabenfabrikationen, saaledes er der ogsaa store økonomiske Interesser forbundet med de Ting, vi her behandler.

Vi maa holde denne Sag klar af disse Skær, og det skal jeg gerne sige til Underretning, at man kan ikke skræmme mig fra at sige Sandheden paa disse Omraader til den Befolkning, jeg er Repræsentant for. Jeg har ogsaa søgt at holde hele denne Sag, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte om, fri af de politiske Kampe, saaledes at der her var et Omraade, hvor vi alle kunde samles om Løsningen af en meget svær og vanskelig Opgave. Det lykkedes her i Rigsdagen ved Behandlingen af Lovgivningen to Gange.

De tarvelige Skrivelser i visse Blade i Forbindelse med den Form, Det konservative Folkeparti har givet sin Forespørgsel, kunde tyde paa, at man nu fra den Side har opgivet Interessen for denne Enighed.